

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 grudnia 1975 r.

w sprawie warunków sprzedaży zagranicznych środków płatniczych i dokumentów przewozu na trasy zagraniczne.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sprzedaż krajowcom dewizowym w celu wywiezienia lub przekazania za granicę zagranicznych środków płatniczych na pokrycie wydatków związanych z pry-

Monitor Polski Nr 39

— 403 —

Poz. 223

watnym pobytem za granicą uzależnia się od uiszczenia opłaty w wysokości:

- 1) 30% równowartości zakupywanych zagranicznych środków płatniczych Socjalistycznej Republiki Rumunii,
- 2) 12% równowartości zakupywanych zagranicznych środków płatniczych pozostałych państw, z którymi Polska rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych,
- 3) 150% równowartości zakupywanych zagranicznych środków płatniczych państw, z którymi Polska nie rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych.

2. Opłatę pobiera Narodowy Bank Polski lub inna instytucja uprawniona do sprzedaży zagranicznych środków płatniczych.

3. W razie niewykorzystania zezwolenia na przekroczenie granicy państwowej zakupione zagraniczne środki płatnicze, o których mowa:

- 1) w ust. 1 pkt 1 i 2 — mogą być odprzedane Narodowemu Bankowi Polskiemu lub innej instytucji uprawnionej do sprzedaży takich środków,
- 2) w ust. 1 pkt 3 — podlegają odprzedaniu Narodowemu Bankowi Polskiemu lub innej instytucji uprawnionej do sprzedaży takich środków w ciągu 7 dni od dnia upływu terminu ważności dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy państwowej.

§ 2. 1. Sprzedaż przez przedsiębiorstwa przewozowe i biura obsługi podróżnych krajowcom dewizowym wyjeżdżającym prywatnie za granicę dokumentów przewozu osób i bagażu w komunikacji międzynarodowej za złote uzależnia się od uiszczenia opłaty w wysokości 66,67% równowartości ceny przewozu, jaka wynika z zastosowania taryf wyrażonych w walutach państw, z którymi Polska nie rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych.

2. Opłacie, o której mowa w ust. 1, nie podlega sprzedaż dokumentów przewozu za złote pochodzące z odprzedania przez krajowców dewizowych odpowiedniej kwoty zagranicznych środków płatniczych po obowiązującym kursie specjalnym.

3. Opłatę pobiera przedsiębiorstwo przewozowe lub biuro obsługi podróżnych, uprawnione do sprzedaży doku-

mentów przewozu za złote nie pochodzące z wymiany zagranicznych środków płatniczych.

§ 3. 1. Pobrane opłaty przekazuje się na Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku:

- 1) wymienione w § 1 ust. 1 po potrąceniu 2% równowartości sprzedanych zagranicznych środków płatniczych,
- 2) wymienioną w § 2 ust. 1 w całości.

2. Kwoty potrącone zgodnie z ust. 1 pkt 1 przeznaczają się na pokrycie kosztów związanych z obsługą kasową.

§ 4. Narodowy Bank Polski może uzależnić udzielenie indywidualnego zezwolenia dewizowego na kupno zagranicznych środków płatniczych na inne cele niż wymienione w § 1 i 2 od dopełnienia warunków, o których mowa w § 1.

§ 5. 1. W razie odprzedania nie wykorzystanych zagranicznych środków płatniczych opłata podlega zwrotowi odpowiednio do wysokości odprzedanych środków, z wyjątkiem kwot potrąconych zgodnie z § 3.

2. W razie niewykorzystania dokumentów przewozu nabytych zgodnie z § 2 ust. 1 opłata podlega zwrotowi bez potrąceń.

§ 6. Państwami, z którymi Polska rozlicza się na podstawie umów o płatnościach niehandlowych, są: Ludowa Republika Albanii, Ludowa Republika Bułgarii, Chińska Republika Ludowa, Czechosłowacka Republika Socjalistyczna, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Mongolska Republika Ludowa, Niemiecka Republika Demokratyczna, Socjalistyczna Republika Rumunii, Węgierska Republika Ludowa, Demokratyczna Republika Wietnamu i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 1973 r. w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych i dokumentów przewozu przy prywatnych podróżach za granicę (Monitor Polski z 1973 r. Nr 21, poz. 125, z 1974 r. Nr 10, poz. 80 i Nr 30, poz. 183 i z 1975 r. Nr 16, poz. 99).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*